

2709

פרוטוקול מס' 31/ג

מישיבת ועדת הכנסת ביום שלישי, א' בסיון תשי"ח (20.5.1958) בשעה 8.30

נ ד כ ח ו :

חברי הוועדה:

- ב. אזניה - היו"ר
- ע. איכילוב
- א. אלטמן
- ש. בנה
- א. י. גרינברג (סגן יו"ר הכנסת)
- א. וילנסקה
- ש. יוניצ'מן
- י. כסה
- ד. ליבשיץ
- ח. לסדן
- ג. מועדי
- ס. גורדוק
- י. ניצני
- נ. ניר (סגן יו"ר הכנסת)
- א. עבאס
- ג. שוקן
- א. תלמי

מוזמנים:

- ד"ר א. ידין - משנה ליועץ המשפטי
- מ. רוזטי - מזכיר הכנסת.

א. סדר-היום:

- א. המלצה למינוי שופטים לפי חוק לחיקון פקודת התעבורה תשי"ח - 1958 עם
- ב. סדרי הנוהל ללווי וקבלת פני נוסעים בשדה תעופה לוד
- ג. שינוי החלטת הוועדה בדבר מספר השעות שיוקצו לדיון בחוק מס הכנסה (תוספת פחת על נכסים עסקיים) תשי"ח-1958
- ד. ערעורה של סיעת מק"י על החלטת יו"ר הכנסת והסגנים שלא להכיר בדחיפות הצעתם לסדר-היום
- ה. חוק ארגון התעסוקה תשי"ח 1958 - מספר השעות שיוקצו לדיון
- ו. תקנון הכנסת - הצעות חוק פרטיות של חברי-הכנסת
- ז. שונות.

א. המלצה למינוי שופטים לפי חוק לתיקון פקודת התעבורה תשי"ח-1958:

היו"ר ב. אזניה: לפי חוק לתיקון פקודת התעבורה תשי"ח-1958, סעיף 10(3)(ג) - "משכורתו של שופט תעבורה והתשלומים האחרים שישולמו לו בתקופת כהונתו ייקבעו על-ידי החלטת הכנסת והיא רשאית להסמיך לכך את ועדת הכספים; החלטות לפי פסקה זו יפורסמו ברשומות".

לפי הנוהג המקובל ועדת הכנסת מציע לכנסת להסמיך את ועדת הכספים לקבוע את משכורתם ואת התשלומים האחרים של שופטי התעבורה. וזו לשון ההחלטה:

"בהתאם לסעיף 18(ב)(3)(ג) לפקודת התעבורה, מסמיכה הכנסת את ועדת הכספים לקבוע את משכורתם ותשלומים אחרים של שופטי התעבורה".

ה. ח ל ט

להמליץ בפני הכנסת לקבל את ההחלטה הבאה:

בהתאם לסעיף 18(3)(ג) לחוק התעבורה מסמיכה הכנסת את ועדת הכספים לקבוע את המשכורת ותשלומים אחרים של שופטי התעבורה.

ב. סדרי הנוהל ללווי ומבלת פני נוסעים בשדה תעופה לוד:

היו"ר ב. אזניה: ברצוני למסור לחברי הוועדה שבזמן הפגרא פנו אלי חברי-כנסת בקשר לסכומים של חברי-הכנסת לגשת לשדה התעופה פנימה. זכות זו ניתנה רק לשרים ולא לחברי-הכנסת. ביקשתי את חברי-הכנסת לוותר על ישיבה של ועדת הכנסת בפגרא ופניתי למזכיר הכללי של משרד התחבורה. הסיבות את תשומת-לבו לכך שלפי סעיף 9 של חוק החטיבות אפשר למנוע כניסה זו מחברי-הכנסת אך ורק מטעמי בטחון. אני מבין שאיסור כזה יכול לחול גם מטעמים של ביטחה; כלומר, שאין לגשת קרוב מדי לאוירון, או לפסי רכבת בשעה שהרכבת עוברת, כי יש בכך משום סיכון אישי. הסברתי גם, שלפי משמעותו של סעיף 9, אין זאת אומרת שחברי-הכנסת אינם צריכים לבקש רשות. עליהם לבקש רשות - והיא צריכה להנתן להם.

כתוצאה מפנייתו זו, קיבלתי את הסכתב הבא משר גינזבורג, המנהל הכללי של משרד התחבורה: "בהמשך לשיחתנו בנדון הנני להודיעך, כי נתתי את ההוראות הדרושות למנהל שדה התעופה לוד לאפשר לחברי-הכנסת להכנס גם לאזורים א' וב' בשדה התעופה".

ש. בבה: לי היה נסיון בעניין זה. במשך שנים היה נוהג מסוים: פניתי למפקד המשטרה במקום, הצגתי את עצמי וקיבלתי את הרשיון הדרוש. לא היו כל בעיות עד כה. לפני כמה שבועות נתקלתי בפעם הראשונה באיסור החדש. באתי לשדה התעופה להקביל את פני סילבר. נאלצתי לנהל מו"מ עם השוטרים במקום. השוטר אמר לי כי יש לי שתי ברירות: להשמע להם ולא להכנס לשטח שדה התעופה, או לא להשמע להם ולהתפרץ בכוח, ומכיון שאני חבר-הכנסת לא יוכלו לעצור אותי. ברור שלא ייתכן דבר כזה ושמתתי לשמוע שיו"ר הוועדה טיפל בבעיה והסדיר אותה.

ברצוני רק לדעת מה אירע, לפתע, ששינוי נוהג שהיה קיים במשך כל השנים.

דיו"ר ב. אזניה:

אני יכול להשיב רק מתוך מה שידוע לי, כי אינני מוסמך להשיב אחרת. היה חשש ומא תפגע מהירות הטידורים של הורדת הנוסעים בזמן שבאו תיירים רבים. כך אמר לי מר קולק.

א. למדן:

אני תומכת בדבריו של ח"כ כבה. אבל עלינו לקחת בחשבון גם איך נוהג חבר וכנסת הבא להקביל פני אורחים. אם באים אורחים זחולקים כבוד, והאורחים כנפיים לבית-המכס - הכל שפיר. אבל אם אנחנו באים שחבורה ומלווים את זבא לתוך בית-המכס והמהומה גדולה, מפדיעים בזה לאנשים לעבוד. לי זראה שאם תסדר נקודה זו: אם יאפשרו לחברי-הכנסת לחלוק כבוד לאורחים: בואם ובצאתם, על-ידי ליווי עד מרחק מסוים מן המטוס - זה יינתן להם.

ז. יוניצ'מן:

אין ועדת הכנסת יכולה לעבוד בקלות על ענין זה. זו לא שאלה של הוראת המשטרה זו חברת התיירות + גם מר קולק מגן על-כך. זו היתה הוראה שרירותית של משרד התחבורה. כך נאסר במפורש על-ידי כל הגורמים במקום, בהוראה זקיבלו אנשי המשטרה במקום נאמר שהשדה לגשת למקום ניתנת אך ורק לשרי המשלה והמטכ"ל. כל הכבוד לאנשי הצבא, אך יש בכך משום פגיעה מוחלטת: חוק החסינות.

ברוך שאין בכנסים לבית-המכס, מעולם לא עשו זאת, מלווים ופוגשים את האורחים במקום מסוים בשדה התעופה. כך היה נהוג במשך כל השנים. יש בכך לא רק פגיעה בחוק החסינות, ולא נגרם בזיון לחברי-הכנסת בכך שפקידים גבוהים הורשו לגשת, בשעה שחברי-הכנסת לא הורשו לעשות זאת. יכולה להיות סיבה אחת לאיסור: זעמי בטחון. אבל אלה לא היו כאן ולא היה כל מקום לאיסור הזה.

טוב שדיו"ר הוועדה טיפל בענין זה. אך גי ערב לכך שדבר זה לא יישנה מחר או מחרתיים, ומי ערב לכך ששדר אחר לא יתן הוראות כאלו?

י. גרינברג:

גם אני נתקלתי באיסור הזה. חבר-הכנסת ארזוב ואני נסענו ללוד להקביל את פני דיו"ר הפרלמנט הארגנטיני, ובמקום נאסר עלינו לצאת לשדה התעופה לקראתו. מסברנו לקצין במקום את מטרת בואנו, אך ללא הועיל. לא קיבלנו הרשות ומבוקשת.

ג. איכילוב:

אם משוים את שדה התעופה שלנו כאן, עם מקומות אחרים בעולם, בשאלה זו שאנו ינים בה, אין לטעון נגד הנוהג שלנו.

הפגם הוא בהפליה שישנה. וההפליה אינה בין מפלגה אחת לשניה, אלא בין חברי כנסת במפלגות שונות. הפליה כזאת - איסור שדה.

היו"ר ב. אזניה:

הבעיה היא פורמלית. אילו נהגו לפי החוק, ככתבו וכלשונו, לא היינו צריכים להתערב. מכיון שהענין הסתדר - שוב אין לנו מה לדון בו.

ג. שינוי החלטת הוועדה בדבר מספר השעות שיוקצו לדיון בחוק
מס-הכנסה (תוספת פחת על נכסים עסקיים) תשי"ח - 1958:

צ. איכילוב: בשעתו החלטנו על מספר שעות מצומצם
כי נמצאנו במצוקה של זמן. כיום,
מאחר שהדיון מתקיים כבר לאחר שאישרנו את התקציב, אני מציע
להרחיב את מסגרת הדיון ולהקציב מספר שעות רב יותר.
אני מציע 8 שעות.

היו"ר ב. אזניה: אם אין התנגדות לשינוי החלטתנו הקודמת,
אני מציע 6 שעות.

ה ר ח ל ט

א. לשנות את ההחלטה הקודמת של הוועדה בענין זה.
ב. להקצות לדיון 6 שעות.

ד. עתירה של סיעת מק"י על החלטת יו"ר הכנסת והסגנים שלא להכיר
בדחיפות הצעתם לסדר-היום בשאלת ההתקפה של המשטרה על עמלי
נצרת באחד במאי והפגיעה בחסינות חברי הכנסת מיקוניס, חביבי
וטובי:

היו"ר ב. אזניה: נשמע תחילה את המערערים ואחר-כך את
דעת היו"ר והסגנים.

א. וילנסקה: אנו הגשנו הצעה דחופה לסדר-היום בענין
זה, עוד בזמן הפגרא. ביקשנו להעמיד
את ההצעה לדיון דחוף עם פתיחת המושב. בינתיים, יש התפתחויות
חדשות שלא היו כדוגמתן מאז קיום המדינה,

במשך 9 שנים התקיימו הפגנות שקטות
בנצרת ב-1 במאי. השנה ביקשו רשיון והוא ניתן לשעה 3 אח"צ.
אחר-כך ביקשו להקדים את השעה, ותוך כדי מו"מ על הקדמת שעת
ההפגנה הודיעו למבקשים כי מבטלים בכלל את רשיון ההפגנה שלהם.
באותו יום, ב-30 באפריל, בוצעו מאסרים המוניים בנצרת, ללא כל
האשמה. האנשים הוצאו מבתיהם ונאמצע הלילה. המעצורים אף נמשכו
למחרת, ה-1 במאי. היתה התקפה של המשטרה על התקהלות ב-1 במאי.
נעצרו למעלה מ-350 איש, ביניהם למעלה מגיל 80 שנה, ונשאים.
עצורים אלה עונו ע"י שריפת אצבעותיהם וכו'. לאחר שבועיים
הוחלפה האשמה שבה הואשמו, כדי שאפשר יהיה לעמידם בפני בית-דין
צבאי, כלומר, יש בכך משום ביטול המשפט. הציבוריות הרחבה
חייבת לדעת ענין זה - אם יש האשמה, יועמדו לדין אזרחי, ואם אין
האשמה - ישוחררו, תקום ועדת חקירה והיא תפסוק. אנו דורשים
להעמיד את הצעתנו באופן דחוף לדיון, מכיון שבינתיים יעמידו אותם
בפני בית-דין צבאי.

בשעה שהגשנו את הצעתנו עוד לא היתה שאלה
של בת-דין צבאיים.

היו"ר ב. אזניה: אנו דנים באותה הצעה לסדר-היום שהוגשה
ליו"ר הכנסת והנשיאות. דחיפותה של זו
נדחתה. ההצעה הזאת דנה רק במאורעות של ה-1 במאי, אני מבקש
שהוועדה תסתפק בדיון באותו ענין שהוגש ליו"ר הכנסת והסגנים.
אנחנו כאן דנים בשאלה כאינסטנציה שניה, כאינסטנציה של ערעור על
החלטת יו"ר הכנסת והסגנים.

גיר - סגן יו"ר הכנסת: תפקידם של יו"ר הכנסת והסגנים לקבוע אם יש דחיפות בהצעה או לא. אין הם נכנסים לפרשה שאינה מצוינת בהצעה. בהצעה שהובשה יו"ר הכנסת יודעם דורשים להעמיד לסדר-היום של הכנסת עם פתיחתה וחר הפגרא לדיון דחוף את שאלת ההתקפה של המשטרה על עמלי נצרת וחד במאי, ואת הפגיעה בחסינות חברי-הכנסת מיקונים, חביבי וטובי.

לא ראינו דחיפות בבעיות אלו. היה זהו נצרת ב-1 במאי, אינני יודע אם מה שאושרת חברת-הכנסת ולנסקה נכון או לא, ואינני יודע אם היתה פגיעה בחסינותם של חברי-הכנסת. ברור שמהו אירע שם, אבל הדיון בשאלה זו אינו דחוף, ואינו מזכיר להתקיים היום. אפשר להעלותו במסגרת של הצעות הרגילות לסדר-היום. אינני יודע כיצד היו מחליטים יו"ר הכנסת והסגנים אילו הובאה בפניהם שאלה של בית-דין צבאי. לא זו לא הובאה בפניהם, והענין שהובא, אינו דחוף, לדעתם.

וילנסקה: בשעה שהשנו את הצעתנו עוד לא היתה שאלה של בתי-דין צבאיים. ושר נודע לנו הדבר, שלחנו הצעה שניה ביום ראשון. ייתכן עוד לא הגיעה אליכם.

גיר - סגן יו"ר הכנסת: כאשר תגיע - נדון.

וילנסקה: היות ויש כאן דבר שאינו רגיל, ושעוד לא היה כמוהו מאז קום מדינה, אני מבקשת שתוכר הדחיפות.

יו"ר ב. אזניה: אנחנו יכולים לדון רק לפי התקנון, אשר קובע כי עלינו לדון במה שדנו יו"ר והסגנים. הם לא דנו בענינים אלה, שמענו את הדברים זבלנות. ייתכן שהם אמת, וייתכן שלא, אבל לא על זה אנו דנים. יה הם שני ענינים שונים.

איכילוב: שמענו כאן על פגיעה בחסינותם של חברי-הכנסת. במקרה כזה יש לפנות לוועדת הכנסת, שהיא המוסמכת לפי החוק לדון בפגיעות בחסינות חברי-הכנסת. לדעתי, היו"ר והסגנים לא היו צריכים כלל לדון בעיה לדון בכנסת בפגיעה בחסינות. הם היו צריכים להחזיר את זכתב לסייעת מק"י ולהודיע לה שבענין הפגיעה יש לפנות לוועדת הכנסת.

נוסף לנימוקים שהושמעו כאן, אני רואה גם את הנימוק הזה, ומציע לאשר את החלטת יו"ר הכנסת והסגנים לא להכיר בדחיפות ההצעה.

תלמי: לדעתי, הדברים שהעלתה כאן ח"כ וילנסקה הם נושא חדש, ואין לקבל אותם.

יוניצ'מן: עלינו לקבוע שמה שנוגע לפגיעה בחסינות יש להעביר לוועדת הכנסת.

יו"ר ב. אזניה: הנפגעים רשאים להעביר לוועדת הכנסת, אבל אינם חייבים לעשות זאת.

ה ר ת ל ט

לדחות את פרעורה של סיעת מק"י על החלטת יו"ר הכנסת והסגנים שלא להכיר בדחיפות הצעתם לטה"י בענין ההתקפה של המשטרה על עמלי נצרת ב-1 במאי, והפגיעה בחסינות ח"כ מיקונים, חביבי וטובי.

ה. חוק ארגון התעסוקה תשי"ח - 1958 - מספר השעות שיוקצו לדיון:

היו"ר ב. אזניה:

עלינו לקבוע כמה שעות יוקדשו לדיון
בחוק זה.

ח. למדן:

אני מציעה 8 שעות.

ע. איכילוב:

חוק זה דן בשאלה המעסיקה את הכנסת במשך
שנים, והוא צריך להיות אחד מחוקי היסוד
שלנו. אני מציע 12 שעות.

היו"ר ב. אזניה:

האם אינכם סבורים שדיון הנסך מעבר
לשמונה שעות באותו נושא מתנוון? לדעתי

8 שעות מספיקות.

ש. בבה:

אני מציע 10 שעות.

ה ר ח ל ט

להקצות לדיון בחוק ארגון התעסוקה תשי"ח
1958 - 9 שעות,

ו. תקנון הכנסת - הצעות חוק פרטיות של חברי-הכנסת:

ש. יוניצ'מן:

בשעתו הדגשנו את החשיבות שבעידוד הצעות
חוק פרטיות של חברי-הכנסת. אמרנו אז,
כי הסיעות תמיד מעדיפות הצעות לסדר-היום הנוגעות לענייני-דיומא,
על פני הצעות חוקים, ועל-כן רבים מבין חברי-הכנסת אינם מסריחים
עצמם לעבוד הצעות חוק, ביודעם את גורל ההצעה מראש. לדעתי, יש
לקבוע - לשם עידוד הצעות חוק פרטיות - זמן קבוע, אחת לשבועיים
או אחת לחודש, שיוקדש אך ורק להצעות חוקים.

ח. למדן:

לדעתי, על נציג הממשלה להשיב להצעת חוק
פרטית.

ע. איכילוב:

צריך להיות ברור שהצעת חוק פרטית אינה
נכללת בחשבון ההצעות הסיעתיות. אני מציע
למחוק את המלים "במסגרת ההצעות לסדר-היום" בסעיף קטן (ג).

היו"ר ב. אזניה:

אני מציע לחבדי הוועדה להזהר מאד בניסוח
הפרק הזה. כי אין לך נושא שלא תוכל
לנסח הצעת חוק בשבילו. אינני מציע לוועדה לשנות את הנוסח
הזה.

ש. יוניצ'מן:

ועדת הכנסת יכולה לקבוע שזו הצעת חוק
פרטית, ואז תובא לכנסת. כי אחרת יצטרך
המציע לחכות זמן רב, עד אשר יקבל זמן מסיעתו.

א. ידין:

אם ימחקו את המלים "במסגרת ההצעות לסדר
היום", הצעת החוק עלולה להדחק בין יתר
הסעיפים שבסדר-היום, ואז תשתהה זמן רב יותר.

אפשר להשאיר את הנוסח כפי שהוא ולקבוע שהצעת חוק פרטית תהנה מעדיפות לגבי הצעות

ש. בנה:

אחרות לסדר-היום.

את זאת ודאי לא נוכל לקבל, כי אז ינסחו הצעות חוק לכל נושא שירצו להעלותו

היו"ר ב. אזניה:

בדחיפות.

צ. איכילוב: אני מציע לכתוב "הצעת חוק תוגש על-ידי חבר-הכנסת ליו"ר הכנסת, כאילו היתה הצעה לסדר-היום". ובסעיף קטן (ג) נציין שלאחר ההגחה על השולחן יתקיים בהצעת חוק דיון מוקדם, מבלי לכתוב שהדיון המוקדם הזה יהיה במסגרת ההצעות לסדר-היום.

היו"ר ב. אזניה: לפי הנוסח שאתה מציע ושאני מוכן לקבל אותו, בתנאי זה, יו"ר הכנסת רשאי להעמיד את זה על סדר-היום, לאו דוקא פעם בשבועיים, אבל הוא אינו חייב לעשות זאת.

מ. רוזטי: אני מציע לכתוב "היו"ר יעמיד את זה לדיון מוקדם בזמן שייקבע ע"י יו"ר הכנסת וסגניו".

היו"ר ב. אזניה: אין צורך לכתוב את זה.

א. תלמי: לדעתי, הערפול הזה אינו טוב. צריך להאמר שהדיון הוא במסגרת ההצעות לסדר-היום. כלומר, אחת לשבועיים. אבל יחד עם זאת צריך לאמר שלסיעות אין שליטה על הצעת חוק פרטית.

היו"ר ב. אזניה: אני חוזר להצעתו של מר רוזטי, שהזמן ייקבע ע"י יו"ר הכנסת והסגנים.

ש. יוניצ'מן: אני תומך בהצעה זו. אם רוצים לעודד יזמה חקיקתית של חברי-הכנסת, ההצעות צריכות להיות מובאות לכנסת על חשבון זמנה של הכנסת ולא על חשבון הסיעות.

ה ר ח ל ט

הסעיף הדרן בהגשת הצעת חוק פרטית ינוסח כך:

- (א) כל חבר-כנסת רשאי להציע הצעת חוק.
 (ב) הצעת החוק תוגש ע"י חבר-הכנסת המציע ליו"ר הכנסת כאילו היתה הצעה לסדר-היום.
 (ג) הניח יו"ר הכנסת את הצעת החוק על שולחן הכנסת, יתקיים דיון מוקדם בה בזמן שייקבע ע"י יו"ר הכנסת והסגנים, ומציע רשאי לנמקה בהרצאה של עשר דקות.

היו"ר ב. אזניה: עלינו להחליט עתה מי משיב למציע. האם נציג הממשלה חייב להשיב או שהוא רק רשאי

לעשות כך?

ש. יוניצ'מן: האם נציג הממשלה כוונתו רק שר?

ח. למדן: לדעתי גם חבר-הכנסת או יו"ר הוועדה יכול לדבר בשמה.

מ. רוזטי: אני מציע לכתוב "תשמע דעת הממשלה".

אני מציע לכתוב: "תשיב הממשלה".

היו"ר ב. אזניה:

א. י. גרינברג:
לדעתי אין מקום לחייב את הממשלה להשיב. הממשלה תמיד רשאית להשיב, אם רצונה בכך. זה מובן מאליו.

היו"ר ב. אזניה:
חוששני שאם הממשלה תאמר למציע שהיא טרם קבעה עמדה (ביחוד כאשר ההצעה תהיה שייכת לחבר הקואליציה), יפסיק המציע להיות אדון להצעה, והיא תשתהה זמן רב מדי. אפשר לכתוב "תשיב הממשלה או חבר הכנסת".

מ. רוזטי:
חבר-הכנסת אף פעם לא ישיב.

ש. יוניצ'מן:
אינני רואה מדוע מתנגדים לכך שהממשלה תחויב להשיב. לא תמיד משיב השר. גם היו"ר ועדה יכול להשיב בשמה, וכבר היו מקרים כאלה, כאשר הועלה הצעות לסדר-היום.

היו"ר ב. אזניה:
אין לערבב הצעות לסדר-היום, בהצעות חוק פרטיות.

ש. יוניצ'מן:
לדעתי חייבת הממשלה להשיב, כי הכנסת צריכה לשמוע מה דעת הממשלה. אנו יכולים עוד לדון בשאלה אם הממשלה רשאית להסמיק את מישהו להשיב בשמה או לא.

ח. למדן:
לאחר הרצאת המציע במשך 10 דקות אין הכנסת יכולה מיד לקבוע את עמדתה, מבלי לשמוע את דעת הממשלה. אם חייבת הממשלה להשיב, חזקה עליה שהיא תבדוק ותלמד את העניין לפני שתשיב. חוק שמתקבל מחייב לשניים, ויש ללמוד ולהכירו היטב. בעניני חקיקה, לא טוב להחפז, וטוב שהממשלה תחויב להשיב.

א. ידין:
לדעתי, הממשלה רשאית להשיב, אבל אינה חייבת. שנית, מדוע יוגבל המציע בעשר דקות בלבד? גם חבר-הכנסת יכול להציע להסיר את הצעת החוק מסדר-היום.

ש. בבה:
יכולים להיות מקרים שהממשלה אומרת שאין לה כל עמדה בשאלה מסוימת, או שהיא תומכת בהצעה, ואילו מבין חברי-הכנסת יש מתנגדים לה. צריכה להנתן להם רשות-הדיבור לגמק את התנגדותם.

היו"ר ב. אזניה:
אנו רוצים להדגיש את השוני שבין הצעות חוק פרטיות לבין הצעות רגילות לסדר-היום. אני מציע לכתוב "ותשיב הממשלה". לחברי-הכנסת תנתן שהות להעיר הערותיהם על נוסח זה.

ע. איכילוב:
אם הממשלה מציעה להסיר את הצעת החוק מסדר-היום יש לאפשר למציע להשיב לממשלה כדי להצדיק את הצעתו.

ש. יוניצ'מן:
ואם הממשלה מציעה להעביר לוועדה - רשאי המתנגד לכך, להשמיע דבריו.

ד. רוזטי:

יש לאפשר למתנגד, לנמק את עמדתו.

היו"ר ב. אזניה:

צריך להבטיח את ההצבעה בעד ובגד, ולמתנגד צריכה להנתן האפשרות לנמק את התנגדותו, גם לאחר שהממשלה אינה מתנגדת להצעה.

היועץ המשפטי, ר"ר ידין יציע לנו לישיבה הבאה, נוסח של הפרק הזה כולו, בהתאם לדעות שהושמעו כאן.

ז. שונות:

ש. יוניצ'מן:
רצוי מאד לקבוע הסדר לפיו יידעו חברי הכנסת על מה ידונו בכנסת, בלומר, סדר-היום יהיה קבוע מראש, כדי שיוכלו להתכונן לדיונים.

היו"ר ב. אזניה:

אני אעביר בקשה זו ליו"ר הכנסת והסגנים.

ג. גיר: - סגן יו"ר הכנסת: אני מעלה שאלה למחשבה: מה ניתן לעשות כדי שלפחות בפתיחת המושב של הכנסת תהיה נוכחות מקסימלית של חברי-הכנסת? פתחתי אתמול את מושב הקיץ של הכנסת כאשר היו באולם 58 חברי-כנסת.

ח. למדן:

את מושב הקיץ יש לפתוח עם נושא מרכזי לדיון.

היו"ר ב. אזניה:

נעמיד שאלה זו על סדר-היום.

הישיבה ננעלה בשעה 10.45

=====